

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 11.

Fylke: Sogn og Fjordane

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: N. Vågsøy, S. Vågsøy
Sylte.Emne: Ymse attåtfor.

Bygdelag:

Oppskr. av: **WILHELM KVALHEIM**

Gard:

(adresse):

LEKTOR
VOLDA

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Sjåttymu.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1-2-3. Lenger inne i Nordjard har edus opp til vad tid - kanskje ennas tke var på røter under vår-arkuden med åkeren (kveite: "långegras", kvepsalene a.l.) og vaska der og gjene kveite. Ogso i Valda sameliis. Men det var ikkje gjatt utmed hauset i mitt oppåle.

B. Bregner ikkje samla.

II Tang og tare.

1. På Vågsøy var tang og tare herre naidfar. Difor var det ikkje nokar ore i å fara med tare. Det vitna om ring amtanke på hausten an. Men på Stadslandet var det rekna for verifullt tilskat til høget. Mjølka var dygdigare i feitare. Og der er det brukt fram luis. Seelag applisa (spikka med kniv) stakke tare. Kyrne er ogso lystne etter det.

2. Storetaren (stokketaren) drein i land
 i store mengde på Stad og på ut-
 sida av Vågsøy. Men det ein skar
 i sjøen på båt og førde til lands
 og fara ferst, var den lange, bands
 forma, mjøke hütaren, ryggjätaren.
 So skar ein og i flommålet grisetang
 eller söl, (også kalla sautang. Sjå
 Oron Sund: Skärningen s. 179). Mytta
 til grisefer.

3. Vanleg gjä, eller gjä på langt skuff.

5. Ja, lett kokt ("forvulla".)

~~4~~ Kyr. Sautene går oft med i
 fjära og es tare, helst den same
 ligg med i gjäbrøtet. Sautene
 sameleis.

III. Nei:

IV. Nei. ukjent. Guller lito av hester.

V. Lodabytte, för med bakande
 vatn over, helst til kys same
 nett har kalna. Høy, agner, myäl.

4. Ukyt regnerbar

5. Drunk ukjent.

6. ?

7. Høy på hængsle og annen opprop i löda.
 - og patetlaiv.

VI. Ja, om vinteren vart fjäke-konid
 kakt og gjorne til far.

Om sommaren banka ein turre
 myggje ("Kühedu") og gav
 kyne når ein myälka.

4. Bäs deler.

5. Nei. 6. Kaka inne i stova

7. Nei, tilskat. Men hvor dog.